

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvr gensis

Continens Primordia Christianæ Religionis Per Boiariam Et Loca quædam vicina; Catalogum videlicet & ordinariam successionem Archiepiscoporum Salisburgensium, & Coëpiscoporum, Frisingensium, Ratisponensium, Patauiensium, ac Brixinensium

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Sequuntur duo Diplomata Leonis scil. VII. & Agapeti II. quorum Hundius hîc meminit, Ex peruetusto Cod. Richerspergen. descripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13553

ad vicem Theotmari archiepiscopi recognoscitur. Datum XIV. Kal. Februarij, Anno Domini DCCCC. Indict. IV. Anno verò regni reg. Ludovicici I. Actum in ciuitate Ratifponâ in Dei nomine feliciter. Amen.

h. h. *Diploma seu literæ consensus Ludouici Regis huius sunt tenoris.*

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis LV DVV I CVS diuina largiente gratia REX; Liquidò enim confidimus, si erga diuina MONASTERIA Deo seruientibus aliquod solamen largituri sumus, nobis in perpetuum, & ad stabilitatem Regni nostri prodesse. Quapropter nouerit omnium fidelium presentium atque futurorum solertia, qualiter quidam COMES nomine ARBO, & ENGELMAR PURCHARDI EPISCOPI Vassallus, licentiâ eiusdem Episcopi, celsitudinem nostræ dominationis humili admonitione flagitantes adierunt, vt quibusdam CANONICIS PATAVIENSIVM Deo & sancto STEPHANO protomartyri Christi die noctuque famulantibus quædam loca, quæ antea vnâ cum decimatione ab illius sedis Rectoribus, scilicet Episcopis, in beneficium habere noscantur, in proprietatem concederemus. Nos verò, ob amorem Domini nostri IESU Christi & sancti Stephani, licentiâ Purchardi eiusdem Ecclesiæ sedis Episcopi, concessimus supra dictis CANONICIS PATAVIÆ loca vnâ cum DECIMATIONIBVS cunctis ad illa loca iustè pertinentibus, quæ antea in beneficia habuerunt, hoc est, in primis PRAMA, deinde GYRCANA, LVPIHCHINESPACH, POLLINGA, HOHINHART, ALTHAIM, OSTARYNAHA, IMATACHGOVE. Præterea etiam CHORPHAIM, HOHINSTAT, & SCHÆRDINGA, cum omnibus ad iam nominata loca iustè & rationabiliter aspicientibus, terris cultis & incultis, campis, syluis, aquis, aquarum decursibus, mobilibus & immobilibus, quasitis & inquisitis, moleninis, piscationibus, vijs & inuijs, exitibus & regressibus, decimationibus totis INTVS & EXTRA, prope ac longè, omnia ex integro supra memoratis CANONICIS ibidem Deo & sancto Stephano militantibus in propriam potestatem perpetualiter donamus, ita vt nullus successorum nostrorum, nec de successoribus videlicet Episcopis suprascriptæ Sedis, aliquid de eis rebus minuire aut distrahere audeat, quæ pro remedio animæ nostræ, ac genitoris atque nostri antenominatis CANONICIS concessimus, & iussimus exinde hoc nostræ auctoritatis præceptum conscribi, per quod decernimus atque iubemus, vt hæc donationis nostræ donatio ab omnibus fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ presentium atque futurorum verius credatur, & diligentius conseruetur: manu propria nostra subter eam confirmauimus, & annuli nostri impressione sigillari iussimus. Signum Serenissimi Regis Ludovicici. E spero notarius ad vicem Theotmari Archiepiscopi recognouit & subscripsit. Data II. Idus Aug. Anno incarnationis domini DCCCC. III. Indictione VI. Anno regni Ludovicici Serenissimi Regis. Actum OTTINGA curiæ regiæ. In dei nomine feliciter. Amen.

ii. *Sequuntur duo Diplomata Leonis scil. VII. & Agapeti II. quorum Hundius hic meminit, Ex peruetusto Cod. Richerspergen. descripta.*

LEO

LEO Episcopus servus servorum DEI reuerendissimo & sanctissimo confratri nostro GERHARDO sanctæ Lauriacensis Ecclesiæ Archiepiscopo omnibus diebus vitæ tantum tuæ ex hinc ammodo. Si pastores ouium solem geluque pro gregis sui custodia die ac nocte ferre contenti sunt, & ne qua ex eis aut pereat, aut ferinis laniata moribus rapiatur oculis semper vigilantibus circumspiciant: Quanto sudore, quantaque cura debeamus esse peruiigiles nos qui pastores animarum dicimur, attendamus, & susceptum officium exhibere erga custodiam domnicarum ouium non cessemus, ne in die diuini examinis pro nostra desidia ante summum Pastorem negligentia reatus excruciet. Vnde modo honoris reuerentia sublimioris inter ceteros iudicamur. Pallium autem fraternitati tuæ ad Missarum solemnitas celebranda concedimus, quo tibi non aliter Ecclesiæ tuæ priuilegiis in suo statu manentibus uti largimur, non solum in die consecrationis chrismatum, ac sanctæ & venerandæ resurrectionis Domini nostri IESU Christi, seu in natali sanctorum Apostolorum, atque beati Ioannis Baptistæ, nec non in festiuitatibus sanctæ DEI genitricis MARIE, simulque in Domini Natiuitatis die: pariterque in solemnitate Ecclesiæ tuæ die, & natalitio tuo die, verum etiam in consecratione Episcoporum & Presbyterorum, & quando à te Synodus celebratur, si fortè conuenticulum illic fuerit * Neofitorum, qui ad fidem tua exhortatione sunt perducendi, nec non in festiuitate S. Stephani Prothomartyris, sanctiq; Laurentij & illorum sanctorum, qui corporaliter in tua requiescunt parochia, uti concedimus die, sicut à prædecessore nostro Dño GREGORIO huius almæ sedis Præsule sancitum est. In secretario verò tua fraternitas pallium induere debet, & ita ad Missarum solemnitas proficisci, & nihil tibi ausu temerariæ præsumptionis arrogare. Ne dum in exteriori habitu inordinate aliquid arripitur, ordinate etiã quæ licere poterant, amittantur, cuius quoniam indumenti honor modesta actuum viuacitate seruandus est, hortamur, ut & morum tuorum ornamenta conueniant, quatenus auctore Deo rectè utrobique possis esse conspicuus. Itaque vita tua filiis tuis sic regula, in ipsa si qua tortitudo illis ingesta est dirigant, in ea quod imitentur aspiciant. In ipsa se semper considerando proficiant, ut tuum post DEVM videatur esse beneficium quod vixerint. Cor ergo neque prospera quæ temporaliter blandiuntur, extollant, neque aduersa deiciant, sed quidquid illud fuerit virtute patientiæ deuincatur. Nullum apud te locum odia, nullum fauor indiscretus inueniant. Benignum te sentiant boni, districtum mali cognoscant; insonantia apud te culpabilem suggestio mala non faciat, nocentem gratia non excuset. Remissum te delinquentibus non ostendas, ne quod vltus non fueris perpetrari permittas. Sit in te & boni pastoris dulcedo, sit & iudicis seuera districtio, vnum scilicet quod innocenter viuentes foueat, aliud quod inquietos feriendo à prauitate compescat. Sed quod nonnunquam propositorum scelus dum districtus malorum vult vindex existere: transit in crudelitatem correctio, iram iudicio refrena, & censura disciplinæ sic utere, ut & culpas ferias, & à dilectione personarum, quas corrigas non recedas. Misericordem te prout virtus patitur, pauperibus exhibe. Oppressis defensio tua subueniat, opprimentibus modesta correctio contradicat. Nullius faciem contra iustitiam, accipias nullum quærentem iustitiam despicias, custodia in te æquitatis excellat, ut nec diuitem potentia sua aliquid extra viam apud vos suadeat rationis audere; nec pauperes de se sua faciat humilitas desperare: quatenus DEO miserante talis possis existere, qualem sacra lectio præcipit dicens: *Oportet Episcopum irreprehensibilem esse.* Sed his omnibus salubriter uti poteris, si Magistram caritatem habueris, quam qui secutus fuerit, à

recto aliquando tramite non recedit. Ecce frater charissime, inter multa alia ista sunt sacerdotij, ista pallij, quæ si studiose seruaueris, quod foris, intus habes, fidem autem quam in tuis Epistolis breuiter assignasti, licet latius explanare debueras, Redemptori tamen nostro gratias agimus, quod eam in ipsa breuitate ratam esse cognouimus. Sancta Trinitas fraternitatem uestram gratiæ suæ protectione circumdet, atque in timoris sui uia nos dirigat, ut post huius amaritudines ad æternam simul peruenire dulcedinem mereamur. Amen.

Diploma Agapiti P P.

AGAPITVS Episcopus seruus seruorum DEI, fratri dilectissimo & reuerendissimo GERARDO sanctæ Laureacensis Ecclesiæ Archiepiscopo, in Christo salutem. Petitiones tuas pro renouandis siue approbandis Ecclesiæ tuæ priuilegijs, uenerabilis Fuldenfis monasterij Abbas HADEMARIUS huc causa orationis ueniens cum magna beniuolentia nostræ experientia suggestit, pariterque iurgia & disceptationes grauissimas inter te & Heroldum Archiepiscopum pro utrinque susceptâ in vna prouincia pallij auctoritate exortas, flebiliter nunciavit, quod & ipsi ex debita pastoralis cura nimio cordis mœrore dolemus, detestabiliterque profanamus. Quippe sancta & uniuersalis Ecclesia, cui authore DEO præsidemus à religiosis atque pacatis sacerdotibus suis, & in caritate non ficta solidatis, quasi totidem columnis innisa fulcitur; discordantibus autem & aduersus se hostiliter inflante superbia animum tollentibus, præsertim tantis Pontificibus uelut euulsis sustentaculis casura, non sine magno periculo & uigoris sui detrimento à proprio statu concutitur. Insuper etiam dum de foris inter uos pro pallij honore pertinaciter huiusmodi contentio exercetur, agitur ut in fraternâ emulatione decor sacerdotij intus euacuetur.

Inde ergo frater Officium nostrum illud esse perpendentes ne inimicitiarum fomite in uobis succrescente dissidium sanctæ DEI Ecclesiæ atque scandalum sine consilij & utilitatis uestræ respectu diutius nutriatur, ad sequendum litem uestram accedimus nos arbitres tam ex sollicitudine à Domino regiminis iniuncti, quam amorum uestrorum amore ad hoc permoti, ita uidelicet ut & de prælibata conflictus uestri querimonia rationabilibus iudicijs rite iustitiæ satisfaciamus, & uos omni explosa controuersia in fraternam concordiam Christo moderante reuocemus.

Notum est igitur, literisque penes nos commendatum, quibus Ecclesiarum locis dignitas pallij ab hac Apostolica sede debeatur. Lauriacensem autem urbem antiquitus Metropolitanam fore, & Archiepiscopij sedem cui sanctitas tua præesse dignoscitur, sicut in priuilegijs authenticis ad nos usque à te directis legimus ita quoque inuentis quibusdam exemplaribus chartæ & uetustate admodum attritis in Archiuo S. Petri reperimus. Hanc etiam in exordio nascentis Ecclesiæ & immanissima Christianorum persecutione à Doctoribus istius sedis Catholicæ fidei nouimus rudimenta percepisse, & exinde à succedentibus prædicatoribus in superioris atque inferioris Pannoniæ prouincias eiusdem fidei emanasse gratiam. Quibus etiam duabus prouincijs illarumque Pontificibus usque ad tempora Hunnorum non alijs, quam sanctæ Lauriacensis præfuit Archiepiscopus, quorum barbarica feritas non solum prædictam Lauriacensem Ciuitatem, uerum etiam in circuitu adiacentes regiones depopulauit, atque funditus desolauit. Inde quidem contigit, ut
Episco-